

Lovforslag fremmet, vil jeg dog endnu en Gang meget alvorligt henstille til den højt-ærede Minister, om han ikke kunde søge at finde en Form, der sikrede, at Fiskerne fik al den Understøttelse, de havde Krav paa. Der er ingen Mening i, at Fiskerne kan faa Understøttelse i een Kommune, medens Fiskerne i Nabokommunen, der har akkurat samme Kaar, ingenting kan faa, fordi man det ene Sted har en human tænkende Sognebestyrelse og en human Hjelpekassebestyrelse, medens man mangler en af Delene det andet Sted.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Sundbo mente i mine Udtalelser i Dag at finde Tegn paa Tilbøjelighed til at ville forny Loven, naar vi kommer til Udgangen af Marts næste Aar, hvis Forholdene til den Tid ligger lige saa vanskeligt som nu. I hvert Fald mente det ærede Medlem at spore en Ændring i min Opfattelse nu i Sammenligning med den, jeg gav Udtryk, da jeg fremsatte det foreliggende Lovforslag. Det bedrøver mig at maatte sige, at det ærede Medlem der er paa Vildspor. Jeg ser paa Sagen i Dag, ganske som jeg saa paa den paa Forelæggelsesdagen. Under de Former, hvorunder der er ydet Hjælp til Fiskere i Henhold til Lovens Bestemmelser, vil man ikke i Fremtiden kunne fortsætte, og jeg har ment det at være min Pligt at sige til i god Tid, saa maa det vedkommende Erhverv efter min Mening paa ny optage Undersøgelser af Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en Arbejdsløshedskasse for Fiskerne ud over vort Land. Jeg ved vel, at Forsøg herpaa er gjort før og desværre er mislykkedes, men det kan jo være, at hvad man ikke havde Held med den Gang, vil man kunne faa Held med nu, og det vilde i hvert Fald være for sent at sige til, naar vi var kommet ganske nær den Tid, da Loven paa ny udløber. Derfor har jeg ment det at være min Pligt at sige til saa betids, at Overvejelser kan finde Sted og Forarbejder blive gjort til Tilvejebringelse af en Institution under den ene eller den anden Form, som kan bringe den fornødne Hjælp til dette Erhverv, hvis det vedvarende er nødstedt, og henlægge Afgørelsen til saadant Sted, at man virkelig kan faa dem hjulpet, der trænger til det, og ikke længere hjælper *en bloc* efter lokale Beslutninger, saaledes som det ærede Medlem Hr. P. Andersen klagede over, at det sker, hvorved man lader det regne baade paa retfærdige og uretfærdige og maaske, som det ærede Medlem Hr. P.

Andersen udtalte, ikke sjældent giver for lidt Hjælp der, hvor Hjælp virkelig tiltrænges. Men altsaa, under den Form, hvorunder denne Støtte hidtil har været praktiseret, vil den efter min Mening afgjort ikke kunne fortsættes i Fremtiden.

Jeg er naturligvis ganske enig med det ærede Medlem Hr. Niels Petersen i, at man ingen som helst Sikkerhed har for, at man i Løbet af et halvt Aars Tid, selv om man aabner Mulighed for regelmæssig Tilførsel til fremmede Markeder af dansk Fisk, navnlig da til det engelske Marked, derved opnaar at faa borttryddet de Vanskeligheder, som Erhvervet i de senere Aar har staaet overfor. Sikkerhed derfor har man ingenlunde, det udtalte jo ogsaa det ærede Medlem Hr. Sundbo. Og derfor har man heller ingen som helst Vished for, at der ikke kan blive Fiskere rundt om i Landets Egne og særlig blandt dem, der fisker med Eksport for Øje, som i den kommende Tid kan komme i Trang. Men saa maa det hele Erhverv tage Opgaven op og give ogsaa sit Bidrag til dens Løsning gennem saadanne Perioder, hvor Fiskerne dog har Indkomster, som tillader dem at bidrage. Om det nu skal være under samme Former som dem, man kender fra de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, eller det skal ske under andre Former, derom tør jeg intet sige, men jeg føler mig forvissat om, at skal vi naa at komme dem til Hjælp, der virkelig bør have Hjælp, og have Sikkerhed for, at de flest mulige af dem, der ikke bør hjælpes, udelukkes derfra, saa maa vi have selve Erhvervets Udøvere med i Bestemmelsen om, hvem der skal hjælpes og paa hvilken Maade og i hvilket Omfang. Men dette lader sig ikke gøre, medmindre vi faar den hele Sag organiseret paa en helt anden Maade, end Tilfældet hidtil har været. Denne rent almindelige Statsstøtte til Fiskerne udover det hele Land kan ikke vedvarende opretholdes. For øvrigt vil jeg til det ærede Medlem Hr. P. Andersen, som nu saadan i al Almindelighed, kan jeg gerne sige, udtalte, at Kommunalbestyrelserne langs Jyllands Vestkyst savnede human Følelse overfor Fiskerne, sige, at den Slags almindelige Udtalelser kan ikke fremsættes. Der findes naturligvis større eller mindre social Forstaaelse i de forskellige Kommunalbestyrelser langs Vestkysten; der vilde vel findes saadanne Kommunalbestyrelser hele Landet over, i alle mulige Kredse, hvis man vilde foretage Undersøgelse i saa Henseende. Men jeg tror ikke, at man i al Almindelighed kan